

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 27. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1829_477A-txt-shoot-idm3114.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XVII. Rom.

- 1 Ene jeg blandt alle Stæder,
Som det gierne være gad,
Blev, mit Navn til evig Hæder,
Hele Verdens Hoved-Stad,
Det og kiendes end paa Haanden:
Mig troloved Verdens-Aanden!
- 2 Mellem mange Fiender gramme,
Fulgde jeg det gode Raad,
Romulus fik af sin Amme,
Der han pattede med Graad:
For det Lave maa man lude,
Mellem Ulve skal man tude!
- 3 28Derved har jeg Livet fristet
Femogtyve Hundred-Aar,
Og beholdt, hvad end jeg misted,
Immer taalelige Kaar,
Saa, kan Verden stedse vare,
Har med mig det ingen Fare!
- 4 Avind siger, jeg mig nærer
Kun af Lig som Ulv og Ørn,
Og i Trang paa Stene tærer,
Eller og paa mine Børn;
Undes bedst mig burde Føden,
Hvis jeg spiser kun fra Døden!
- 5 Sandt det er, men til min Ære,
At af Steen jeg lever nu,
Maatte Verdens Skiændsel bære,
Hvis man ei det kom ihu,
Hvilke prude Bauta-Stene
Kraft og Konst i mig forene!
- 6 Er det Kiærlighed, som stræber
At forbinde Alt i Glands,
For mit *Pantheon* jeg kræver
Rettelig en Rosen-Krands,
Thi det Unge med det Gamle
Bedre kan ei Haand forsamle!
- 7 I *Augusti* gyldne Dage
Ingen søgde her omsonst
Sine Guder, som neddrage
Lode sig fra Sky med Konst,
Saa der mangled kun *den Ene*,
For han vraged hugne Stene!
- 8 29Siden, da med Ræve-Bælgen
Øgedes min Løve-Hud,
Lettelig fandt hver *sin Helgen*,
Og en Moder til sin Gud,
Kunde hvad ham lysted tænke
Paa de gamle Gude-Bænke!
- 9 Naar alt Himmelsk gaaer af Mode,
Haandens Kraft og Haandens Konst,
Komme de end ei paa Fode,
Vise sig dog ei omsonst,
Men forgudes, tør jeg mene,
Helst i deres Bauta-Stene!

- 10 Derfor *Peters-Kirken* vrimler,
Skiøndt man leer ad *Peders Stol*,
Og i Kuppelen man himler,
Hævet over *Capitol*,
Vidt paa Jord man veed at sige
Af det Konstens Himmerige!
- 11 Faa vel kun i *Vatikanet*
Spørge om den gamle Tro,
Mange troe dog, de har ahnet
Rafaël og *Angelo*,
Søge til *Madonna* Magen,
Finde *deilig Domme-Dagen!*
- 12 Mellem stolte Mindes-Mærker
Af den gamle Verdens-Aand,
End i Greb paa Mester-Værker
Øver sig den snilde Haand;
Øger Fjer, naar det gelinger,
Til mit Rygtes Ørne-Vinger!
- 13 30Dog, hvo Andet hos mig søger,
Finder og sin gode Deel,
Thi med *Vatikanets* Bøger
Kirken jeg afbilder heel,
Som en steentrykt Kirke-Sage,
Lige fra *Sanct Peders* Dage!
- 14 Ingen end mig ret har gjæstet,
For at kiende, det var her,
Sancte Peder blev korsfæstet,
Og *Sanct Povel* sank for Sværd,
Saa tilvisse er min Pave
Ormen i Apostel-Grave;
- 15 Her, hvor *Neros* Fakler brændte,
I en Strøm af Martyr-Blod,
Hedning-Templerne, omvendte
Under Kors til Kirke-Bod,
Tale høiere end Torden
Om det *Stærkeste* paa Jorden!
- 16 Det er derfor kun i Blinde,
Galilæerne i Nord
Ønske deres Troes Veninde
Femten Mile under Jord;
Heller skulde de mig gjæste,
Giøre Bøn til fælles Bedste!
- 17 Naar sig vilde saa forene
Troens Bøn med Verdens Lyst,
Taalde sagtens, tør jeg mene,
End med Tiden jeg en Dyst,
Naaed, som man kan heneden,
Hvad jeg kalder *Evigheden!*